

Akt id 47602

10. april 2019

UDKAST

Bekendtgørelse om vielse inden for folkekirken

I medfør af § 14, § 15, stk. 2, § 16, stk. 2, § 17, stk. 1, og § 20, stk. 3, i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, jf. lovbekendtgørelse nr. 87 af 29. januar 2019, fastsættes:

Kapitel 1

Lysning

§ 1. Lysning forud for ægteskabs indgåelse foretages, såfremt parterne fremsætter ønske derom, jf. dog stk. 5.

Stk. 2. Lysning sker på grundlag af en af de i § 2, stk. 1-2, nævnte attester. Attesten skal være udstedt inden for de sidste 4 måneder.

Stk. 3. Lysning sker ved kundgørelse fra prædikestolen og bør normalt foretages ved højmessen på en søn- eller helligdag. Lysning foretages kun en gang.

Stk. 4. Efter ønske fra parterne udsteder præsten en bekræftelse af lysningen.

Stk. 5. Præster kan nægte at foretage lysning i tilfælde, hvor de ikke har pligt til at foretage vielse, jf. § 2, stk. 5.

Kapitel 2

Grundlaget for vielse

§ 2. Vielse foretages på grundlag af en af de i § 13, stk. 1 eller 3, i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning nævnte prøvelsesmyndigheders attest om, at ægteskabsbetingelserne er opfyldt (prøvelsesattest), jf. dog stk. 2 og 3. En prøvelsesattest har gyldighed i fire måneder efter udstedelsen, medmindre det fremgår af attesten, at den har en kortere gyldighedsperiode. Attesten skal inden vielsen forelægges den for vielsen ansvarlige præst, jf. § 4.

Stk. 2. I stedet for en dansk prøvelsesattest kan forevises en attest fra finske, islandske, norske eller svenske myndigheder om, at der ikke foreligger hindringer for ægteskabets indgåelse. Dette gælder, uanset om parterne er statsborgere i et af de nordiske lande. Attesten skal være udstedt inden for de sidste fire måneder.

Stk. 3. Er der på grund af en af parternes sygdom alvorlig fare for, at en udsættelse af vielsen vil medføre, at denne ikke kan finde sted, kan vielse dog foretages, selvom der ikke er eller kun delvist er sket prøvelse af ægteskabsbetingelserne, jf. § 19, stk. 2, i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning. Dette skal så vidt muligt godtgøres ved lægeerklæring. Præsten skal i det omfang, det efter forholdene må anses for forsvarligt, foretage prøvelse af ægteskabsbetingelserne efter kapitel 1 i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning. Parterne skal skriftligt eller mundtligt erklære, at ægteskabsbetingelserne i §§ 6, 8 a og 9 i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning er opfyldt. Umiddelbart efter vielsen skal præsten indberette til den myndighed, som efter § 13, stk. 1 eller stk. 3, i lov om ægteskabs indgåelse og

opløsning er prøvelsesmyndighed, at der er foretaget en nødvielse og indsende eventuel lægeerklæring, ægteskabserklæring m.v.

Stk. 4. Vielse må aldrig foretages, såfremt det er præsten bekendt, at ægteskabsbetingelserne ikke er opfyldt.

Stk. 5. En præst har kun pligt til at foretage en vielse, hvis begge parter hører til folkekirken, og en af dem er medlem af præstens menighed eller har særlig tilknytning, jf. § 7 i lov om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebåndsløsning. Præsten kan dog nægte at vie en fraskilt. Mener præsten i øvrigt af religiøse grunde ikke at kunne eller burde foretage en vielse, skal præsten forelægge biskoppen sagen. Biskoppen afgør, om præsten bør fritages for at foretage vielsen.

Stk. 6. Medlemmer af Finlands evangelisk-lutherske kirke, den islandske folkekirke, Den Norske Kirke og den svenske kirke er ligestillet med medlemmer af den danske folkekirke med hensyn til adgangen til kirkelig vielse.

Fremgangsmåden ved vielse

§ 3. Vielsen foretages i kirken, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. En vielse kan foregå på sygelejet, hvis en af parterne på grund af livsfarlig sygdom anmoder om at blive viet på sit sygeleje, jf. § 2, stk. 3. Præsten skal umiddelbart efter vielsen afgive indberetning om denne til biskoppen, så vidt muligt vedlagt lægeerklæring.

Stk. 3. Vielse kan foretages et andet egnet sted end i kirken, såfremt parterne og præsten er enige derom.

Stk. 4. Biskoppen kan meddele stående tilladelse til, at vielse foretages i et til gudstjenstlig brug godkendt lokale.

Stk. 5. Vielsen, der skal foregå i overværelse af mindst to vidner, foretages i overensstemmelse med et af de autoriserede ritualer for vielse i folkekirken. Biskoppen kan tillade mindre afvigelser fra ritualerne for brudevielse.

Stk. 6. Om vielsen udstedes en attest.

Vielsesmyndigheden

§ 4. Følgende præster kan foretage vielse på eget ansvar:

- 1) sognepræster i folkekirken, herunder præster ansat til at betjene institutioner eller grupper af personer, for hvilke der ikke er oprettet menighedsråd.
- 2) valgmenighedspræster.

Stk. 2. Præster, der kan foretage vielse på eget ansvar, kan bemyndige en i folkekirken præsteviet person til på deres ansvar at foretage en vielse, forudsat at den pågældende ikke er udtrådt af folkekirken eller er afskediget af grunde, der gør den pågældende uværdig til at beklæde et præsteembede.

Kapitel 3

Kirkelig velsignelse af ægteskab indgået ved borgerlig vielse

§ 5. Kirkelig velsignelse af ægteskab indgået ved borgerlig vielse meddeles efter parternes begæring.

Stk. 2. Kirkelig velsignelse kan meddeles af enhver præst i folkekirken, jf. § 4. En præst har kun pligt til at meddele kirkelig velsignelse, såfremt præsten ville have haft pligt til at vie parterne.

Stk. 3. Forinden kirkelig velsignelse meddeles, skal præsten sikre sig, at parterne har indgået ægteskab ved borgerlig vielse.

Stk. 4. Kirkelig velsignelse meddeles i kirken, jf. dog stk. 5, i overensstemmelse med et af de autoriserede ritualer.

Stk. 5. Kirkelig velsignelse kan foretages et andet egnet sted, hvis parterne og præsten er enige derom.

Stk. 6. Forud for kirkelig velsignelse kan der efter parternes ønske ske lysning herom ved kundgørelse fra prædikestolen i overensstemmelse med reglerne i § 1.

Kapitel 4

Ikrafttræden

§ 6. Bekendtgørelsen træder i kraft den xx yy.

Stk. 2. Samtidig ophæves bekendtgørelse nr. 547 af 15. december 1969 om vielse inden for folkekirken og bekendtgørelse nr. 80 af 15. februar 1974 om ændring af bekendtgørelse om vielse inden for folkekirken.

Kirkeministeriet, den xx yy